Muž, co neměl žádné znamení - Černý, Mirek

Tam kdesi v dálce Mléčné dráhy,
u zlaté brány, kde vládl věčný klid a mír,
žil Marek z rodu Blíženců
s nádhernou dívkou Lucií. Jejím znamením byl Štír.

Žil s nimi pes, co narodil se ve znamení Lva,
a kocour Kozoroh v nádherném souznění.
Až jedné bezměsíčné noci
vstoupil do jejich osudů muž, co neměl žádné znamení.

Vpadl do jejich života jak tma, co bouři rozpoutá.
Ve chvíli, kdy se objevil, vítr se zved
a mračna nebe zakryla, hrom burácel a blesky zářily.
Usedl ke stolu - a začal vyprávět

že narodil se v čase vesmírného zmatku,
v době, kdy souhvězdí teprve čekala na svoje zrození
že začal život ve znamení ničeho a nikde,
byl to muž, co neměl žádné znamení.

Pak dlouze povídal o strastiplné cestě,
jak léta marně hledá znamení, co jenom jemu odepřel dát vesmír.
Lucie seděla a dívala se na něho.
A její oči se roztouženě leskly.

Hned druhý den Jan ve znamení Ryby našeptal Markovi: "Ten chlap se jí líbí!
Být na tvém místě, mám jen jedno řešení.
Odejdi - a nebo vezmi nůž.
Buď ty, a nebo ten muž, co nemá žádné znamení!"

A Marek neváhal. Krev tekla, a záhy
stín ze všech nejtmavější vstoupil do Mléčné dráhy.
V řetězech vedla ho do cely s mřížovím z pevné oceli eskorta Vodnáře.
A tam - tam ho střežil neomylný Střelec. Nejlepší z hlídačů celého žaláře.

Za pár dnů na to čekal Marka soud.
Trval jen krátce, ani ne půl hodiny.
Svědčil jen měsíc - ten byl ve znamení Panny.
A proto tvrdil, že je Marek nevinný.

Na místě poroty seděly Váhy,
pověstné čistou ctí a neúplatností.
Jenomže - obhájcem Marka byl Skopec.
A ten, jak známo, nikdy nevynikal velkou moudrostí.

A soudce? Soudcem byl Rak.
Ten radši zaleze, i kdyby stokrát pravdu měl.
A navíc - popravčím byl Býk.
Ten tenhle příběh rázně uzavřel.